

forløb for den enkelte, dels i den måde, som regeringen indretter økonomien på, hvor det økonomiske tilskud til ikkekompetencegivende fag beskæres eller bortfalder.

Disse prioriteringer bringer Det Radikale Venstre op af flere grunde:

Der er i dag cirka en million kortuddannede, altså voksne uden kompetencegivende uddannelse ud over grundskoleniveau, og mange af dem – godt halvdelen – har problemer med grundlæggende færdigheder i dansk og matematik. Mange af dem må endda betegnes som funktionelle analfabeter.

I en tid, hvor udviklingen går meget stærkt inden for en række områder, herunder også og måske endda især på arbejdsmarkedet, er det meget vanskeligt at følge med udviklingen uden de grundlæggende færdigheder.

Men for os radikale er det ikke hensynet alene til arbejdsmarkedet, der tæller; det handler også om det enkelte menneske og samfundets sammenhængskraft mere generelt.

Den enkeltes uddannelsesniveau, tilknytning til arbejdsmarkedet, sociale relationer og forståelse for de politiske og samfundsmæssige sammenhænge osv. har stor betydning for den enkeltes identitet, selvværd og velfærd, og de nævnte ting hænger ofte sammen i en gensidig påvirkning.

Samfundet risikerer at knække over på midten med en gruppe, der marginaliseres socialt, politisk og økonomisk, hvis vidensniveauet og forskellen på dem, der flyver med udviklingen, og dem, der hægtes af, øges mere, end tilfældet er i dag. Det kan hverken de eller Danmark være tjent med.

En af de væsentligste forudsætninger for at kunne deltage aktivt i at bidrage til samfundets udvikling, er en god uddannelse, og forudsætningen for løbende opkvalificering bredt forstået er rimelige boglige færdigheder.

Det Radikale Venstre tror, at et generelt højere uddannelsesniveau vil have en positiv effekt ved at nedbryde mange fordomme og få fremtiden til at tage sig ud som en udfordring i stedet for en trussel.

Det Radikale Venstre mener derfor, at regeringens indsats over for kortuddannede er en rigtig prioritering og støtter derfor lovforslaget med forventning om anseelige resultater over tid.

Søren Kolstrup (EL):

Vi har her at gøre med et lovforslag, der siger, at det handler om forenkling og målretning. Men i virkeligheden handler det jo om nedskæring og begrænsninger. Begrænsning i retten til at uddanne sig, begrænsning i hvilke typer af uddannelser, man kan få VUS til. Det her lovforslag vil fjerne mulighederne for at få VUS til f.eks. kurser på daghøjskoler, folkehøjskoler, husholdnings- og håndarbejdsskoler og det generelt kvalificerende. Kort sagt, det er det almenne, det personlighedsudviklende, der skal skæres væk. Og denne begrænsning af retten til uddannelse er, som der står i lovforslaget, i direkte forlængelse af de begrænsninger i retten til uddannelsesorlov, positivlisten, som blev ændret den 1. november i år.

Man kunne her spørge sig og nok også regeringen, om ikke protesterne fra især tre forbund: NNF, SiD og KAD, ikke gør indtryk. Hvad er det, de her tre forbund har sagt, og især KAD? Det er, at det er så utrolig vigtigt ikke at skelne mellem på den ene side det meget, meget målrettede og på den anden side det meget, meget brede, men sige, at de to ting hænger uløseligt sammen. Og det er det, man risikerer at ødelægge med det her forslag.

Man siger, at det er til gavn for de kortuddannede, men hvor ved man det egentlig fra? Hvorfra ved regeringen, at når mulighederne begrænses, så vil det ikke ramme de kortuddannede hårdt? Man regner jo med besparelser ved denne såkaldte omlægning.

Jeg skal derfor sige, at Enhedslisten må tage afstand fra det her lovforslag, som vi ser som en forlængelse af et gammelt aftalestof.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører på området, fru Tove Videbæk, ikke kan være til stede, skal jeg på partiets vegne sige følgende:

Det lovforslag, vi behandler her, er jo en opfølgning på sidste års finanslov, og den målretning, som vi da var enige om, og som følges op her, er vi enige i.

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger til lovforslaget. Det hedder jo, at efter forslaget vil der ikke længere kunne gives støtte, og så nævnes en række uddannelsesforløb. Det drejer sig f.eks. om kurser på daghøjskoler, folkehøjskoler og husholdningsskoler og håndarbejdsskoler, osv. Der vil jeg sige, at principielt kan vi godt forstå og se den positive hensigt med det. Dem, der skal på højskole, det er jo for unge menne-